

— Като се карате, — ето ви яйцата, казалъ дяволътъ. — Вземете си ги, и тръгналъ да си отива.

Едни се спуствали по него да го биятъ, дето ги излъгалъ. Други почнали да си взематъ яйцата. Всѣки гледалъ да избере по-едритъ.

— Това голѣмото яйце е мое! — викалъ единъ.

— Мое е, не е твое! — крещѣлъ другъ.

— Мое, твое — мое, твое! — и кавгата почнала. Дяволътъ слушалъ отдалечъ и се смѣлъ.

Хр. Спасовски.

ПЧЕЛИЧКАТА

Бѣше горещъ юлски день.

По синьото небе нѣмаше нито едно облаче. Слънцето още отъ утринта силно прижурияше. Бѣше задушно и къмъ обѣдъ едва се дишаше.

Ние решихме да обѣдваме въ нашата малка, но хубава градина, подъ дебелимата и хладна сѣнка на стария орѣхъ.

Речено — сторено.

Сложихме масата. Наредихме се около нея и започнахме да се хранимъ.

Край насъ хвърчеха стотици мушички. Прелитаха пѣстри пеперудки, но ние не имъ обръщахме никакво внимание.

